

UTASI HAJNALKA VERSEI

Jász ereklye
(Lehel monda)

Országunk és Jászföld becséről
Hósi-ősi monda járja,
Megigézte Anonymust
Bevétetett a Bécsi Képes Krónikába,
Petőfi Sándor tollától újra dalra fakadt.
955 évet írt a kalendár,
A magyar németföldet dúlta,
A szép reményt Augsburg hidegen csitította.
Vérzett szörnyen Lech mezeje,
Hadjaink nyakát német keze, gyilka szorította.
Hullott a vér,
A könny,
A magyar.
A két magyar vezér Lehel és Bulcsú is
Császári igába esett, kiket a császár elővezetett, s így szóla:
„Válasszatok magatoknak halált, amilyent akartok.”
Lehel vezér felelt:
„Hozzátok ide a kürtömet, előbb megfúvom, aztán válaszlok.”
A válasz keményen szakította be a császár
Koronás homlokát,
S indította őt hosszú túlvilági útra.
Lehel ezután a régi magyarok hitével szólt:
„Elöttem jársz, és szolgám leszel a másvilágon !”
Nincs vége még a kürt történetének.
Feltűnik, mint hatalmi jelvény,
Ivókürt a jászkapitányok övén.
Kossuth Lajos jászberényi látogatásakor
Csodálattal nézett rá,
A Lehel kürt füleinek hallatta újra dallamát.
A XVIII. század és napjaink „Jász-kürt”-nek nevezi.
Gondolatom ez ellen harcol,
Szívemnek ereklyénk, Lehel kürtje marad
A magyar vezéré,
Kinek a német császár
A túlvilágon szolgálója maradt!

Dübörgő februári délután

Villámstorok szagatják a
felhők barkáit
Dörmög, csattan az
ördög tüzes szíja
Vörös csíkokat karmol
az ég sötéten morgó szügyébe
Vér csorog az izzó sebből
a Jászságra.

Angyaltükörkép

A nyugös világ tetején
A pillanat átlátott a homályon
Oldott-kék ég rejtékén
Hol angyaltükörkép bóbiskolt
A pipacsok ölelő-tömött sorokban
Némán bólogattak felém

Mátrai csoda

Három falu templomának tövén,
Könnyed boldogságot karolva
Bámultam a lombkoronák kendőjén.

Az aggastyán csönd súlytalan rohant felém,
A természet kacagva bukfencező angyalaival
Nevettem, ugrándoztam, szálltam én s a lét.

Belebújtam, elrejtett a mátrai csoda, s
A mozdulatlan teljességre szenteltvizet
Hintett három falu temploma.

Egy régi vágású úr...
Kovács Ákosnak !

Mértéktartó divatja múlt modorral,
Visszafogott szabásban megjelent,
A higgadtan feszes elvek embere.
Szelleme figyelmesen komponált,
Néhány szavas irónia játékába bújt.
Mert ilyen egy régi vágású úr !

Szolid mosolyt rajzol
Szájszegletébe a fény.
Tartása nem a pénztől
A tiszta hittől egész.
Magabiztos jelleme olykor
Keményen feszíti a húrt.
Mert ilyen egy régi vágású úr !

Kissé fanyar jelenség.
Nem csábító ! Nem hódító !
Inkább kijózanító !
Jéghideg áramlattal ébredő gondolat.
Benne teremt a holnap, s az új.
Mert ilyen egy régi vágású úr !

Kalapján emel egy keveset...
(József Attila 100. születésnapjára)

Keményített lepedők
csüngnek
gőzölögve emelkednek
szállnak

Vak homályban reszket a padlás.
Munka, éhgyomor, fa- és szénlopás.
Karácsony anyát temet, halála lámpás.

Az élet inas keze folyton megint:
Fiam! Ez nem vers! Istenkáromlás!
Isten, a Mennyből nem fedd, kacsint.

Csoda verselő, ki az árvák magányán
remeg.
Ír, viaskodik a kor elégedetlenségén
remeg.

Szólj, harcolj „soha nem volt Pista”!
Attila vagy, a vers koronás királya!
Sorsod a penge élén megél - remél.

Tiszta szívvel káprázik a zakatolás.
A rakodópart alsó kövén a súlyos
ars poetica kalapján emel egy keveset,
keményített lepedők jelennek meg felette

csüngnek
gőzölögve emelkednek
szállnak keblükön

József Attilával

2005

Harcolj magad!
Átkozott panasz!
Nyájasan fertőz
Temérdek kacat.

Rendem kudarc.
Elveim keresztjén
Véres szánalmam
Tréfálkozó gaz.

Butít, mar, sebez,
Minden bensőt kikezsd.
Sebeimre jeltelen hajnal
Borul szennyes zajjal.

Hitetlen, lidérces lék.
Messze kerüld peremét !
Cinkosan őrlő gépezet
Egyen-szellembé szüli lelkedet.

Értéktelen álarc.
Semmiből óriás.
Velőmben gyilkol
Böhöm Góliát.

Tűnj romlott jelen!
Ivadékod üzze imádság!
Értelem szegezze homlokodra
Büzlő társadalmunk fejfáját.

Röpsorok a magyar nyelvről

Keresztvíz alá tartja szellemünk,
Hangokkal, hangzókkal formálja jellemünk.

Dallamára ringat édesanyánk,
Ölelve ejnye-bejnyézik nagymamánk.

Kérésére halkul a szél,
Ásítását elnyomja a fény,
Kitárja hosszú pilláit az ég.

Magyarságunk égig érő paszulya.
Édes-bús csoda !
Születünk s elmúlunk soraidal.

Antall József

A PRAY-CSALÁD MAGYARORSZÁGI TÖRTÉNETÉNEK ÖSSZEFOGLALÓ ISMERTETÉSE

1991-ben az első Csángó Fesztivál és Konferencia fővédnöki teendőit Antall József miniszterelnök és Göncz Árpád köztársasági elnök látta el. Augusztus 3-án a rendezvényt sorozatot Antall József nyitotta meg. Beszédében többek között a következőket mondta: „A magyar anyanemzethez tartozóak azok a fiai is, akik a mai határokon kívül élnek, de nem kívánjuk tőlük, hogy ne legyenek tisztességes, hű polgárai azoknak az államoknak, ahová a történelmi sors sodorta őket, akár anélkül, hogy 1000 éve átlépték volna faljuk határát. Kötelességünk nekünk is a nemzetiségekkel egyenrangúan és olyan tisztességgel bánni, amit elvárunk a szomszéd államok kormányaitól, országgyűléseitől. Nekünk ennek a természetes magyar összetartozásnak a jegyében, minden sovinizmus, nacionalizmus és egyéb ránk ragasztott címkek nélkül kell ápolnunk közös kultúránkat. Ennek jelképe a mostani rendezvény is.” Beszédében külön kitért a fesztivál befogadó közegére, miszerint: „a Jászság mindig nemzeti gondolkodású és szabad volt. Szorgalmas, takarékos és életerővel rendelkező a jász nép, a történelmi múlt és a folytonosság jelképe. A csángók is a folytonosság hordozói, hisz évszázadokon át a legnagyobb megpróbáltatásokat élték át szülőföldjükön. Ennek ellenére őrizték magyarságukat, hagyományaikat. Így magától értetődő, hogy a Jászság testvérévé fogadta a moldvai magyarságot.” Külön szólt még arról, hogy a csángókhöz és az erdélyi magyarsághoz személyes kapcsolat fűzi, gimnazista kora óta kutatja történetüket, és több tanulmányt is írt róluk.

Ezt követően szónoklatában számunkra, jászberényiek és jászságiak számára meglepő bejelentést tett. Elmondta, hogy egyik dédnagyanyja Pray Flóra jászberényi származású, a Kőhid melletti ház volt a Pray család otthona (a ház ma is megvan, Serház u. 1. sz. alatt található), és anyai felmenői közül többen nyugszanak Jászberény temetőjében. Ezt meglátásom szerint sokan nem tudtuk addig Jászberényben.

A Pray család jászberényi ágának egyik jogvégzett tagja Pray György a Jászberényhez tartozó Porteleken él családjával. Néhány évvel ezelőtt sikerült kapcsolatot teremtenem az édesapjával, id. Pray György budapesti ügyvéddel, aki Pray Flóra testvérének Pray Hugónak az unokája. Pray Hugó (1862-1911) Jászberény város pénztárosa volt. Halála után özvegyen maradt felesége a város tekintélyes polgára lett, a város legnagyobb adófizetői közé tartozott.